

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 12 noiembrie 2019
(OR. en)

13997/19

**Dosar interinstituțional:
2019/0239(NLE)**

**FISC 432
ECOFIN 984**

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	11 noiembrie 2019
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2019) 547 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI de modificare a Deciziei 2007/884/CE privind autorizarea Regatului Unit de a continua aplicarea unei măsuri care derogă de la dispozițiile articolului 26 alineatul (1) litera (a), ale articolului 168 și ale articolului 169 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2019) 547 final.

Anexă: COM(2019) 547 final

Bruxelles, 11.11.2019
COM(2019) 547 final

2019/0239 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei 2007/884/CE privind autorizarea Regatului Unit de a continua aplicarea unei măsuri care derogă de la dispozițiile articolului 26 alineatul (1) litera (a), ale articolului 168 și ale articolului 169 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „Directiva TVA”¹), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să introducă măsuri speciale de derogare de la dispozițiile directivei respective pentru a simplifica procedura de colectare a TVA sau pentru a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de fraudă.

Printr-o scrisoare înregistrată de Comisie la 2 aprilie 2019, Regatul Unit a solicitat autorizația de a continua să aplice o măsură de derogare de la principiile generale care reglementează dreptul de deducere a TVA în amonte în ceea ce privește autovehiculele închiriate sau luate în leasing, în cazul în care autovehiculul nu este utilizat exclusiv în interes de serviciu. Odată cu cererea de prelungire, Regatul Unit a prezentat un raport care include o reexaminare a limitării procentuale care se aplică dreptului de deducere a TVA aferente închirierii sau luării în leasing a autovehiculelor care nu sunt utilizate exclusiv în interes de serviciu.

În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva TVA, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisorile din 29 aprilie 2019, cu privire la cererea înaintată de Regatul Unit. Printr-o scrisoare din data de 2 mai 2019, Comisia a înștiințat Regatul Unit că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Articolele 168 și 169 din Directiva TVA prevăd că o persoană impozabilă are dreptul de a deduce valoarea TVA percepută pentru achizițiile efectuate în scopul operațiunilor sale taxabile. În același timp, articolul 26 alineatul (1) litera (a) din Directiva TVA prevede că utilizarea în folosul propriu a bunurilor care constituie o parte din activele folosite în cadrul unei activități economice trebuie considerată o prestare de servicii efectuată cu plată atunci când valoarea TVA aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial. În consecință, sistemul garantează taxarea consumului final atunci când TVA corespunzătoare achitată în amonte a fost inițial dedusă.

În ceea ce privește autovehiculele, este uneori dificil și împovărător pentru persoanele impozabile să identifice și să înregistreze distincția dintre utilizarea în scopuri profesionale și cea în scopuri private și pentru administrația fiscală să verifice separarea efectivă a acestor utilizări. Același lucru ar fi valabil chiar dacă Regatul Unit ar face uz de opțiunea prevăzută la articolul 168a alineatul (2) din Directiva TVA pentru a limita deducerea cheltuielilor aferente autovehiculelor întreprinderii la proporția corespunzătoare utilizării efective în interes de serviciu de către persoana impozabilă. În plus, din cauza numărului de vehicule cu utilizare multiplă, evaziunea fiscală ar putea deveni considerabilă.

În vederea simplificării colectării TVA și a combaterii evaziunii fiscale, Regatul Unit a fost autorizat din 1995² și apoi, ultima dată, în 2016³, să limiteze, până la 31 decembrie 2019, la

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

² Decizia 95/252/CE a Consiliului din 29 iunie 1995 privind autorizarea Regatului Unit de a aplica o măsură de derogare de la dispozițiile articolelor 6 și 17 din a șasea Directivă a Consiliului (77/388/CEE) privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (JO L 159, 11.7.1995, p. 19).

³ Decizia 2007/884/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind autorizarea Regatului Unit de a continua aplicarea unei măsuri care derogă de la dispozițiile articolului 26 alineatul (1) litera (a), ale articolului 168 și ale articolului 169 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 346, 29.12.2007, p. 21) a fost prelungită prin Decizia de punere în aplicare

50 % dreptul persoanei care închiriază sau ia în leasing un autovehicul de a deduce taxa aferentă cheltuielilor de închiriere sau de leasing al respectivului autovehicul, în cazul în care acesta nu este utilizat exclusiv în interes de serviciu. Pentru a evita dubla impunere, Regatul Unit este autorizat, de asemenea, să nu considere utilizarea în scop personal a unui autovehicul de serviciu închiriat sau luat în leasing de către o persoană impozabilă drept prestare de servicii efectuată cu plată.

Această derogare scutește persoana care închiriază sau ia în leasing autovehicule de obligația de a mai ține o evidență detaliată a kilometrilor parcurși în scop personal cu fiecare dintre respectivele autovehicule și de a mai declara TVA aferentă utilizării în scop personal. Opțiunea prevăzută la articolul 168a alineatul (2) din Directiva TVA nu prevede deducerea parțială la o rată fixă și nu este aplicabilă decât pentru TVA plătită pentru autovehicule care fac parte din activele persoanei impozabile; o derogare este așadar o măsură adecvată pentru a realiza simplificarea solicitată.

În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Decizia 2007/884/CE a Consiliului⁴, astfel cum a fost modificată, Regatul Unit a prezentat un raport cu privire la aplicarea deciziei care include o reexaminare a limitării procentuale care se aplică dreptului de deducere a TVA aferente închirierii sau luării în leasing a autovehiculelor care nu sunt utilizate exclusiv în interes de serviciu.

În mod normal, derogările se acordă pe o perioadă limitată, pentru a se putea evalua dacă măsura specială este adecvată și eficace. Din raportul înaintat de Regatul Unit rezultă că proporția de 50% dintre utilizarea în interes de serviciu și cea în scop personal [sau orice altă utilizare în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității, în sensul articolului 26 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE] reflectă în continuare, la nivel general, utilizarea în interes de serviciu și în scop personal a autovehiculelor închiriate sau luate în leasing de către persoanele impozabile din Regatul Unit. Prin urmare, este oportună prelungirea măsurii de derogare.

Regatul Unit a solicitat autorizarea de a continua să aplice derogarea până la finalul perioadei de implementare prevăzute în acordul de retragere. În acest sens, la 29 martie 2017, Regatul Unit a transmis notificarea intenției sale de a se retrage din Uniune în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din TUE, tratatele încetează să se aplice statului care se retrage de la data intrării în vigoare a acordului de retragere sau, în absența unui astfel de acord, după doi ani de la notificare, cu excepția cazului în care Consiliul European, în acord cu statul membru în cauză, hotărăște în unanimitate să prelungească acest termen. Termenul a fost prelungit de trei ori, ultima dată prin Decizia (UE) 2019/1810 a Consiliului European⁵, care a prelungit termenul până la data de 31 ianuarie 2020.

2011/37/UE a Consiliului din 18 ianuarie 2011 (JO L 19, 22.1.2011, p. 11) până la 31 decembrie 2013, prin Decizia de punere în aplicare 2013/681/UE a Consiliului din 15 noiembrie 2013 până la 31 decembrie 2016 (JO L 316, 27.11.2013, p. 41) și prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2265 a Consiliului din 6 decembrie 2016 (JO L 342, 16.12.2016, p. 28) până la 31 decembrie 2019.

⁴ Decizia 2007/884/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind autorizarea Regatului Unit de a continua aplicarea unei măsuri care derogă de la dispozițiile articolului 26 alineatul (1) litera (a), ale articolului 168 și ale articolului 169 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 346, 29.12.2007, p. 21).

⁵ Decizia (UE) 2019/1810 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit din 29 octombrie 2019 privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE (JO L 278I, 30.10.2019, p. 1).

La data de 11 ianuarie 2019, prin Decizia (UE) 2019/274⁶, Consiliul a autorizat semnarea acordului de retragere convenit la nivel de negociatori la 14 noiembrie 2018. Uniunea a confirmat că este pregătită să procedeze rapid la semnarea și încheierea acordului de retragere, în cazul în care acesta este aprobat de Parlamentul Regatului Unit. Partea a patra a acordului de retragere⁷ prevede o perioadă de tranziție care începe de la data intrării în vigoare a acordului, pe parcursul căreia dreptul Uniunii va continua să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia conform celor prevăzute în acord.

În orice caz, prezenta decizie se aplică numai atât timp cât legislația Uniunii se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia.

Prin urmare, având în vedere incertitudinea legată de data intrării în vigoare a acordului de retragere, se consideră că cea mai adecvată cale de urmat este includerea unei clauze de încetare a efectelor, stabilită la 31 decembrie 2022. În cazul în care are în vedere o nouă cerere de prelungire după data de 31 decembrie 2022, Regatul Unit este invitat să prezinte un nou raport până la 1 aprilie 2022 cel târziu.

Cu toate acestea, în cazul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană fără un acord sau în cazul ratificării acordului de retragere, derogarea trebuie să înceteze să se aplice la data care survine mai întâi: fie 31 decembrie 2022, fie data retragerii din Uniune fără un acord, fie data încheierii perioadei de tranziție prevăzute în acordul de retragere, în cazul ratificării acestuia.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Derogări similare în ceea ce privește dreptul de deducere au fost acordate și altor state membre.

Conform articolului 176 din Directiva TVA, Consiliul stabilește cheltuielile pentru care TVA nu este deductibilă. Până la stabilirea acestor cheltuieli, statele membre sunt autorizate să mențină excluderile care erau în vigoare la 1 ianuarie 1979. Există așadar unele dispoziții de tip „statu-quo” care limitează dreptul de deducere a TVA în ceea ce privește autoturismele.

În pofida inițiativelor anterioare de stabilire a unor reguli privind categoriile de cheltuieli care pot face obiectul limitării dreptului de deducere⁸, această derogare este adecvată în așteptarea unei armonizări a acestor reguli la nivelul UE.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Articolul 395 din Directiva TVA.

⁶ Decizia (UE) 2019/274 a Consiliului din 11 ianuarie 2019 privind semnarea, în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 47 I, 19.2.2019, p. 1).

⁷ Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO C 144 I, 25.4.2019, p. 1).

⁸ COM (2004) 728 final - Propunere de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 77/388/CEE în vederea simplificării obligațiilor în materie de taxă pe valoarea adăugată (JO C 24, 29.1.2005, p.10), retrasă la 21 mai 2014 (JO C 153, 21. 05. 2014, p. 3).

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Având în vedere dispoziția din Directiva TVA pe care se întemeiază propunerea, principiul subsidiarității nu se aplică.

- **Proportionalitate**

Decizia se referă la o autorizație acordată unui stat membru la solicitarea acestuia și nu constituie o obligație.

Având în vedere domeniul de aplicare limitat al derogării, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit, și anume prevenirea anumitor forme de evaziune fiscală sau evitarea a obligațiilor fiscale și simplificarea colectării TVA într-un sector specific.

- **Alegerea instrumentului**

În conformitate cu articolul 395 din Directiva TVA, derogarea de la normele comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizarea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. În plus, o decizie a Consiliului este cel mai adecvat instrument, deoarece poate fi adresată statelor membre în mod individual.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultări cu părțile interesate**

Nu s-a efectuat nicio consultare a părților interesate. Prezenta propunere se bazează pe o cerere înaintată de Regatul Unit și se referă doar la acest stat membru.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesar să se recurgă la expertiză externă.

- **Evaluarea impactului**

Decizia urmărește prelungirea perioadei de aplicare a unei măsuri de simplificare ce vizează combaterea evaziunii în domeniul TVA și simplificarea procedurii de impozitare. Limitarea la 50 % a dreptului de deducere a taxei este un substitut pentru valoarea efectivă a taxei datorate pentru utilizarea autovehiculelor în cauză în scop personal. Această măsură scutește persoanele care au închiriat sau au luat în leasing autovehicule de obligația de a ține evidența kilometrilor parcurși în scop personal cu autovehicule de serviciu și de a declara, pentru fiecare autovehicul, taxa datorată pentru utilizarea efectivă în scop personal.

În plus, având în vedere sfera de aplicare restrânsă și aplicarea limitată în timp, acest impact va fi, în orice caz, limitat.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu va avea implicații negative pentru bugetul UE.

5. ALTE ELEMENTE

Propunerea include o dispoziție privind limitarea efectelor în timp; derogarea expiră automat la 31 decembrie 2022. În cazul în care Regatul Unit se retrage din Uniunea Europeană înainte de această dată fără un acord, prezenta decizie va înceta să se aplice automat la data retragerii, ca efect al aplicării articolului 50 din TUE. În cazul în care acordul de retragere intră în

vigoare, decizia va înceta să se aplice la data încheierii perioadei de tranziție prevăzute în acordul respectiv, în cazul în care aceasta este anterioară datei de 31 decembrie 2022.

În cazul în care Regatul Unit va avea în vedere solicitarea unei noi prelungiri a măsurii de derogare după 2022, acesta va trebui să transmită Comisiei un nou raport de evaluare, împreună cu cererea de prelungire, până la 1 aprilie 2022 cel târziu.

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei 2007/884/CE privind autorizarea Regatului Unit de a continua aplicarea unei măsuri care derogă de la dispozițiile articolului 26 alineatul (1) litera (a), ale articolului 168 și ale articolului 169 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹, în special articolul 395 alineatul (1) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Articolele 168 și 169 din Directiva 2006/112/CE instituie dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa pe valoarea adăugată (TVA) percepută pentru livrările de bunuri și servicii care sunt utilizate în scopul operațiunilor lor impozabile sau în alte scopuri. Potrivit articolului 26 alineatul (1) litera (a) din aceeași directivă, utilizarea activelor întreprinderii în folosul propriu de către persoanele impozabile sau personalul acestora sau, mai general, în alte scopuri decât cele ale activității economice, este considerată prestare de servicii efectuată cu plată.
- (2) Decizia 2007/884/CE a Consiliului² autorizează Regatul Unit să limiteze la 50 % dreptul persoanei care închiriază sau ia în leasing un autovehicul de a deduce TVA în temeiul articolului 168 sau 169 din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește costul închirierii sau al leasingului autovehiculului în cazul în care acesta nu este utilizat exclusiv în interes de serviciu. Decizia autorizează totodată Regatul Unit să nu considere drept prestare de servicii efectuată cu plată utilizarea în scop personal a unui autovehicul de serviciu închiriat sau luat în leasing de către o persoană impozabilă. Aceste măsuri de simplificare scutesc persoanele care au închiriat sau au luat în leasing un autovehicul de serviciu de obligația de a ține evidența kilometrilor parcurși în scop personal cu autovehiculul respectiv și de a declara TVA datorată pentru kilometrii parcurși efectiv în scop personal cu acest autovehicul. Decizia 2007/884/CE expiră la 31 decembrie 2019.
- (3) Printr-o scrisoare înregistrată de Comisie la 2 aprilie 2019, Regatul Unit a solicitat autorizația de a continua să aplice măsurile de derogare autorizate prin Decizia 2007/884/CE („măsurile de derogare”).

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

² Decizia 2007/884/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind autorizarea Regatului Unit de a continua aplicarea unei măsuri care derogă de la dispozițiile articolului 26 alineatul (1) litera (a), ale articolului 168 și ale articolului 169 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 346, 29.12.2007, p. 21).

- (4) Prin scrisoarea din 29 aprilie 2019, Comisia a informat celelalte state membre, în temeiul articolului 395 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, cu privire la cererea înaintată de Regatul Unit. Prin scrisoarea din data de 2 mai 2019, Comisia a înștiințat Regatul Unit că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.
- (5) La 29 martie 2017, Regatul Unit a transmis notificarea intenției sale de a se retrage din Uniune în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din TUE, tratatele încetează să se aplice statului care se retrage de la data intrării în vigoare a acordului de retragere sau, în absența unui astfel de acord, după doi ani de la notificare, cu excepția cazului în care Consiliul European, în acord cu statul membru în cauză, hotărăște în unanimitate să prelungească acest termen. Termenul a fost prelungit de trei ori, ultima dată prin Decizia (UE) 2019/1810 a Consiliului European³, care a prelungit termenul până la data de 31 ianuarie 2020.
- (6) La data de 11 ianuarie 2019, prin Decizia (UE) 2019/274⁴, Consiliul a autorizat semnarea acordului de retragere convenit la nivel de negociatori la 14 noiembrie 2018. Uniunea a confirmat că este pregătită să procedeze rapid la semnarea și încheierea acordului de retragere, în cazul în care acesta este aprobat de Parlamentul Regatului Unit. Partea a patra a acordului de retragere⁵ prevede o perioadă de tranziție care începe de la data intrării în vigoare a acordului, pe parcursul căreia dreptul Uniunii va continua să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia conform celor prevăzute în acord.
- (7) În orice caz, prezenta decizie se aplică numai atât timp cât legislația Uniunii se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia.
- (8) Odată cu cererea, Regatul Unit a prezentat Comisiei, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Decizia 2007/884/CE, un raport care includea o reexaminare a limitării procentuale care se aplică dreptului de deducere a TVA. Informațiile furnizate de Regatul Unit arată că o limitare procentuală de 50 % reprezintă în continuare o reflectare corectă a circumstanțelor reale în ceea ce privește raportul dintre utilizarea în scopuri profesionale și utilizarea în scopuri private a autovehiculelor cărora li se aplică măsurile de derogare. Prelungirea măsurilor de derogare trebuie să se limiteze însă la durata necesară pentru evaluarea eficacității măsurilor de derogare și a adecvării procentului. Prin urmare, Regatul Unit trebuie să fie autorizat să aplice în continuare măsurile de derogare pentru o nouă perioadă limitată, până la 31 decembrie 2022.
- (9) Este necesar să se stabilească un termen pentru solicitarea autorizării oricărei prelungiri suplimentare a măsurilor de derogare după 2022. De asemenea, Regatul Unit trebuie să prezinte, împreună cu cererea respectivă, un raport care să includă o reexaminare a limitării procentuale aplicate dreptului de deducere a TVA.

³ Decizia (UE) 2019/1810 a Consiliului European adoptată de comun acord cu Regatul Unit din 29 octombrie 2019 privind prelungirea termenului în temeiul articolului 50 alineatul (3) din TUE (JO L 278I, 30.10.2019, p. 1).

⁴ Decizia (UE) 2019/274 a Consiliului din 11 ianuarie 2019 privind semnarea, în numele Uniunii Europene și al Comunității Europene a Energiei Atomice, a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 47 I, 19.2.2019, p. 1).

⁵ Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO C 144 I, 25.4.2019, p. 1).

(10) Măsurile de derogare nu vor avea un impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii provenite din TVA,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 3 din Decizia 2007/884/CE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Prezenta decizie expiră la 31 decembrie 2022.

Orice cerere de autorizare a prelungirii măsurilor de derogare autorizate de prezenta decizie se transmite Comisiei până la 1 aprilie 2022. Cererea trebuie să fie însoțită de un raport care să includă o reexaminare a limitării procentuale care se aplică dreptului de deducere a TVA aferente costurilor de închiriere sau leasing al autovehiculelor care nu sunt utilizate exclusiv în interes de serviciu.”

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*